

**SEMINAR DE PREDICARE EXPOZITIVĂ BIBLICĂ**  
**GHID DE PREGĂTIRE A FIȘEI DE LUCRU**

Pregătirea unei fișe de lucru pentru grupul tău mic poate fi o sarcină dificilă, mai ales dacă participi pentru prima dată la un astfel de *Seminar de predicare expozitivă*. Așteptarea noastră de la tine este să muncești cu sârguință și să dai tot ce ai mai bun. Totodată, nu am vrea să fii peste măsură de stresat ori speriat cu privire la ceea ce se va întâmpla atunci când va trebui să-ți prezinți munca în grupul tău mic.

Bineînțeles că cea mai bună modalitate de a înțelege conceptele din *Fișa de lucru pentru pregătirea predicii* este să participi la un seminar. Dacă ești la prima participare, nu ne vom aștepta să le fi înțeles pe toate. Acest document clarifică o parte din terminologie și intenția întrebărilor de pe fișa de lucru. De asemenea, poți vizita site-ul organizației și poți audia o parte din înregistrările audio de la seminarele anterioare pentru a te ajuta în pregătire.

**1. În ce fel a structurat autorul acest pasaj? Te rugăm a) să arăți structura sub formă de secțiuni, alături de versetele aferente și b) să explici strategiile pe care le-ai folosit pentru a identifica această structură. Pe ce pune accent această structură?**

*Structura (sau modalitatea de organizare)* folosită de autor este un fel de a vorbi despre forma sau conformația unui pasaj biblic. Dincolo de suprafața oricărui pasaj se află o așezare interioară a materialului și o aranjare logică pe care autorul a folosit-o pentru a organiza pasajul. Te poți gândi la aceasta ca fiind schița autorului. Iar fiecare parte a pasajului joacă un rol în această schiță. Atunci când îți cerem să identifici structura unui pasaj, de fapt ne așteptăm să identifici acea alcătuire interioară. Ar putea fi o structură gramaticală sau logică (obișnuită într-un discurs), sau ar putea fi o intrigă, o comparație între personaje sau un procedeu literar (obișnuit într-o narațiune), sau ar putea fi împărțirea pasajului pe strofe (cum e cazul într-o poezie). Indiferent cum vei deduce structura autorului, va trebui să indicii secțiunile pasajului, inclusiv numerele versetelor. Te rugăm să reții că folosim conceptul de *structură* pentru a ne referi la organizarea unui pasaj. Când ne referim la structura unei cărți întregi, este mai potrivit termenul de *macrostructură*.

De reținut că *structura va dezvălui un accent pe care autorul îl pune și pe care l-a comunicat prin intermediul structurii*. Acesta este motivul pentru care înțelegerea derulării pasajului, nu doar a părților, este atât de important. Gândește-te la structură și la modul în care părțile se relaționează între ele. Pune întrebările *de ce* și *cum* pentru a vedea dacă poți identifica accentul pus de autor.

În cele din urmă, explică în ce fel ai ajuns la acea structură sau ce strategii ai folosit pentru a o găsi. Vrem să vedem raționamentul din spatele muncii tale și felul în care încerci să identifici accentul dintr-un pasaj.

*Cum să înțelegem genurile literare sau tipurile de texte?*

Genurile literare sunt forme de literatură care au caracteristici distincte și, ca urmare, necesită anumite strategii specifice de lectură. Cei mai mulți oameni nu ar citi un ziar la fel cum ar citi un roman, o rețetă, o scrisoare, sau versurile unui cântec. Biblia conține mai multe genuri literare diferite, printre care istorie a Vechiului Testament, literatură profetică, literatură de înțelepciune, literatură apocaliptică, evanghelii, fapte ale apostolilor și epistole. Deși fiecare seminar se va concentra asupra unui gen literar, și de regulă asupra unei cărți specifice reprezentativă pentru genul literar respectiv, întrebările din fișa de lucru se bazează pe principii și, prin urmare, se aplică la orice gen literar.

Tipurile de texte sunt ușor diferite de genurile literare. Ambele sunt categorii de literatură, de aceea poate fi puțină dificultate înțelegerea deosebirii dintre ele. Genurile literare sunt o categorie mai mare și înțelegerea lor presupune înțelegerea unor aspecte precum conținutul, locul în istorie, forma de literatură și scopul retoric. Tipurile de texte, însă, se referă doar la forma textului din pasaj – de aceea ele au o importanță vitală pentru deslușirea structurii. În Biblie se găsesc trei tipuri majore de texte: narațiunea (sau relatarea), discursul (sau cuvântarea) și poezia. Este important de precizat că fiecare dintre aceste tipuri de texte este prezent în cadrul fiecărui gen literar. Cu alte cuvinte, întâlnim narațiuni, discursuri și poezii în fiecare dintre genurile literare enumerate mai sus. Fiecare tip de text are structuri specifice și necesită strategii specifice pentru a le identifica. Bineînțeles, ar trebui să începi întotdeauna prin a citi și a recita pasajul (într-o traducere literală) și apoi să încerci să identifici tipul de text. Odată ce ți-ai făcut o idee despre tipul de text, utilizează următoarele strategii:

- *Pentru discurs (sau cuvântare):* acest tip de text este cel mai des întâlnit în discursurile din cărțile istorice ale Vechiului Testament sau din epistole (care, cel mai probabil, au fost predicate). De obicei, este vorba de o singură persoană care vorbește și tinde să urmeze o desfășurare logică. Ca atare, pentru a găsi structura unui discurs, trebuie să urmărești logica sau raționamentul pasajului. Ai putea încerca să faci o analiză gramaticală (cum ar fi identificarea verbelor sau observarea modului în care unele propoziții și idei le sunt subordonate altor propoziții sau idei dominante), precum și trasarea fluxului ideilor (similar cu procedeul schițării sub forma unui arc) sau analiza discursului. Cuvintele cheie și cuvintele de tranziție sunt, de asemenea, foarte importante, mai ales pentru că te ajută să observi caracteristicile gramaticale și sintactice ale pasajului. Și, ca în cazul oricărui tip de text, vei dori să acorzi o atenție deosebită procedurii de repetiție.
- *Pentru narațiune (sau relatare):* acest tip de text se găsește mai ales în cărțile istorice ale Vechiului Testament, în unele dintre cărțile profetice, precum și în evanghelii și în Faptele Apostolilor. Structurile din narațiuni tind să se învârtă în jurul unor aspecte precum intriga (sau arcul narativ), personajele (similaritate și contrast) sau alte procedee literare (e.g., momentul din zi, schimbarea locului). Poate că cea mai întâlnită trăsătură literară este intriga, care are o formă distinctivă: 1) *cadrul* (care include prezentarea personajelor, timpul, locul), 2) *conflictul* (sau amplificarea acțiunii, un incident declanșator care necesită o corectare sau soluționare), 3) *punctul culminant* (punctul de cotitură al relatării, momentul din care este pusă în mișcare rezolvare și de la care aceasta devine necesară sau inevitabilă), 4) *rezolvarea* (implementarea efectivă a soluției în cadrul conflictului) și 5) *cadrul cel nou* (sau stază, schimbarea intervenind din pricina arcului narativ, care deschide calea pentru următorul arc narativ).

- **Pentru poezie:** acest tip de text se găsește în întreaga Biblie, dar mai ales în literatura de înțelepciune, în cea profetică și în cea apocaliptică. Secretul pentru a descoperi structura într-o poezie este înțelegerea modului în care funcționează strofele. Multe traduceri ale Bibliei împart poeziile în strofe, de obicei introducând spații verticale între rânduri. Cu toate acestea, editorii nu au întotdeauna dreptate (și nici nu văd la fel lucrurile)! Ai putea încerca să identifici modul de împărțire în strofe prin a observa repetițiile, schimbările de imagini, cele la nivelul vocii/punctului de vedere/persoanei (e.g., persoana întâi, a doua, a treia), schimbări ale tipului de paralelism (i.e. modul în care versurile se raportează unele la altele în perechi sau triplete) sau alte procedee literare (e.g., alfabetice).

După cum s-a menționat mai sus, unul dintre primele lucruri pe care trebuie să le faci este să încerci să identifici tipul de text. O dificultate frecventă în identificarea tipului de text este găsirea unui dialog (adesea în narațiuni). Dialogurile sunt, în sens tehnic, narațiuni. Un narator relatează interacțiunea dintre două persoane. Cu toate acestea, trebuie să îți pui o întrebare suplimentară: Oare acest dialog funcționează ca o narațiune sau ca un discurs? Uneori, prezența unui al doilea interlocutor nu se datorează, de pildă, rolului său în dezvoltarea unei intrigi, ci, de fapt, acesta îi adresează vorbitorului principal o întrebare sau un comentariu care să îl ajute în cadrul unui discurs funcțional. Ca atare, nu îți fie teamă să tratezi un dialog ca pe un discurs, dacă socotești că ai motive.

**2. Cum contribuie contextul la înțelegerea acestui pasaj? Te rugăm să iei în considerare: a) contextul literar (pasajele care sunt așezate înainte și după cel de față), b) contextul istoric (împrejurările destinatarilor), c) contextul cultural (detalii relevante despre cum trăiau oamenii din locul și vremea respectivă) și d) contextul biblic (citate/aluzii sau legături istorice cu alte cărți pe care le face autorul). Te rugăm să le incluzi doar pe cele care sunt relevante pentru înțelegerea pasajului.**

Pentru fiecare gen literar, cel mai bun mod de identificare a contextului literar (și al întregii cărți) este să citești întreaga carte de câteva ori. Fă-ți o idee despre temele și argumentele majore ale întregii cărți. Fă-ți o idee despre arcul narativ și despre argumentele din secțiunile majore. Dar, mai ales, continuă să citești! Un aspect semnificativ în înțelegerea poziționării pasajului tău este să te uiți la pasajul anterior și cel ulterior. Ce legătură au acestea cu pasajul tău? Poți identifica o discuție mai amplă sau un subiect mai larg care le domină și care ar putea să te ajute să înțelegi pasajul tău?

Pentru contextul istoric, ar fi bine să iei în considerare următoarele:

- **Istoria Vechiului Testament:** Atunci când analizezi contextul istoric al unei cărți, trebuie mai întâi să identifici (cât mai bine posibil) autorul original și destinatarii cărții. Acest lucru poate fi dificil de stabilit în secțiunea istorică a Vechiului Testament, dar poți estima o dată aproximativă a scrierii. De exemplu, contextul în care se derulează cartea Rut este „pe vremea judecătorilor.” Cu toate acestea, din moment ce cartea relatează finalizarea evenimentelor incluse, cu siguranță că ea a fost scrisă mai târziu decât atunci când au avut loc evenimentele propriu-zise. În cazul cărții Rut, ea nu putea fi scrisă în formă finală decât cel mai devreme după nașterea regelui David, deoarece acesta este menționat la sfârșitul cărții. Așadar, contextul istoric este datat cel mai devreme după instaurarea monarhiei. Găsirea unor referințe din alte cărți din Vechiul Testament care acoperă sau abordează aceeași perioadă istorică a publicului inițial ar putea fi, de asemenea, utilă (de exemplu, în scrierile profeților sau în alte cărți istorice).
- **Literatura de înțelepciune:** Cărțile de înțelepciune sunt, în cea mai mare parte, oarecum separate de contextul lor istoric. Cântarea Cântărilor și Iov, de exemplu, nu ne oferă niciun indiciu despre locul lor în istoria lui Israel. Există câteva indicii utile în Proverbe, dar este mai puțin limpede că acest tip de context ar avea vreun rol în carte. Așadar, întreabă-te ce poți învăța din Scriptură despre contextul istoric, dar nu te grăbi, ci fii prudent în a-ți baza interpretările pe acest context.
- **Literatura profetică și apocaliptică:** Cărțile profetice și apocaliptice ale Vechiului Testament sunt, în cea mai mare parte, integrate în istoria lui Israel din cărțile istorice ale Vechiului Testament. S-ar putea să găsești referiri utile la anumite persoane, profeți și regi ai lui Israel și Iuda, în special în 1 și 2 Împărați. Ar putea fi foarte util să te uiți la domnia unui anumit rege și să îți faci o idee despre problemele cu care se confruntă Israel și Iuda pentru a înțelege obiectivele pe care le urmăresc profeții în cărțile profetice. Nu uita că primele împliniri ale profețiilor se găsesc aproape întotdeauna în istoria lui Israel și a lui Iuda.
- **Epistolele:** Cea mai bună sursă pentru contextul istoric al unei epistole este, în general, epistola însăși. Cercetează începutul și sfârșitul scrisorii pentru a găsi indicii despre situația istorică particulară. Caută în întreaga epistolă referiri la persoane sau locuri menționate cu numele. Îndeosebi în epistolele pauline uite-te la trăsăturile distinctive ale oponentilor sau ale învățăturilor false. Întreabă-te: „Ce lucruri se petrec în orașul/regiunea destinatarilor?” De asemenea, cercetează pasajele conexe. De exemplu, dacă studiezi 2 Corinteni, probabil 1 Corinteni îți vor oferi câteva indicii utile. Dacă parcurgi 2 Timotei, atunci este posibil ca deopotrivă 1 Timotei și Efeseni să te ajute. Și, în final, Faptele Apostolilor este o resursă foarte folositoare. Caută referințele corespunzătoare locurilor și persoanele menționate în Faptele Apostolilor. Aceste detalii istorice vor fi rareori cheia pentru a desluși un pasaj, dar aproape întotdeauna vor contribui la așezarea situației respective din epistolă în context.
- **Evangeliiile/Faptele Apostolilor:** Evangeliiile sunt puțin mai complicate deoarece știm foarte puțin despre autori (nu uitați că, tehnic vorbind, evangeliile sunt anonime, deși tradițiile paternității lor sunt foarte vechi și probabil autentice) sau, mai important, avem doar speculații cu privire la locul unde au fost scrise și cui i-au fost adresate. De fapt, este foarte probabil ca evangeliile să fi fost gândite spre a fi distribuite la scară largă în întreaga zonă mediteraneeană antică și, prin urmare, nu ar trebui legate de situația particulară a unei biserici anumite dintr-un loc anumit. Ca să o spunem clar, această sugestie se referă în întregime la contextul istoric al evangheliilor. Aspectele referitoare la domeniul studiilor biblice numit *Isus cel istoric*, precum și cele referitoare la contextul cultural al zonei mediteraneene antice sunt încă foarte relevante și ar trebui reconstruite din însuși textul evangheliilor.

În ceea ce privește *contextul cultural*, trebuie să luăm în considerare cadrul din viața de zi cu zi a oamenilor/personajelor din carte și modul în care aceasta va fi fost înțeleasă de publicul inițial. Acesta se deosebește de contextul istoric prin faptul că nu se referă la un anumit public dintr-un anumit loc și timp, ci la detaliile vieții pe care oamenii/personajele din text le aveau în comun. Astfel, de exemplu, citirea unei pilde agrare din evangheliile ar putea necesita înțelegerea anumitor realități agricole sau economice care i-ar fi caracterizat atât pe oamenii din pildă (și din pasaj), cât și pe primii destinatari ai evangheliei respective. Sau, pentru a face legătura cu un exemplu anterior, pentru a înțelege contextul cultural din cartea Rut ai putea să te uiți în Judecătoria, deoarece situația în care se află personajele din carte este „pe vremea judecătorilor.” Aceasta înseamnă că, dacă vei parcurge cartea Judecătoria, vei afla cum era viața atunci când s-a derulat istorisirea vieții lui Rut. Orice lucru care poate fi extras din textul propriu-zis al Bibliei este, desigur, de încredere. Orice informație care necesită cunoștințe extra-biblice ar trebui tratată cu o anumită doză de scepticism.

Pentru *contextul biblic*, trebuie să te uiți foarte atent în pasaj. Oare autorul face referire la un eveniment istoric anterior surprins în Biblie? Cu alte cuvinte, citează sau face aluzie autorul la un pasaj scris anterior? Reține că acest lucru face parte din *exegeză*, deci ne întrebăm ce corelări ar fi putut aștepta autorul în mod rezonabil ca să fie făcute de primii săi destinatari. Nu căutăm conexiuni teologice (e.g., autorul menționează *harul*, așa că haideti să ne uităm la alte trei pasaje care vorbesc despre *har*). Acest demers face parte din *reflecția teologică* și va fi inclus la întrebarea 4. Aici, căutăm referirile pe care le face autorul la alte părți din Biblie (fie prin citare directă, fie printr-o aluzie mai generală). Întoarce-te la ele și citește-le. Și, nu uita care este cea mai importantă întrebare: *De ce?* De ce a ales autorul să facă această legătură biblică? Ce anume din acel eveniment sau istorisire, ori din contextul aceluiași pasaj a captat atenția autorului? Care este scopul autorului încât face o astfel de conexiune?

### 3. Care este ideea centrală pe care o argumentează autorul înaintea ascultătorilor săi? (într-o singură propoziție scurtă)?

*Ideea principală a autorului* este un mod de a vorbi despre scopul unui pasaj în ansamblu. Aceasta poate fi descriptivă sau prescriptivă. Nu este o simplă declarație rezumativă. Ci, mai degrabă, este ideea de care autorul încearcă să își convingă publicul. Atunci când lucrezi la articularea ideii centrale a autorului, te rugăm să ții cont că ea 1) trebuie să fie suficient de specifică pasajului, astfel încât să provină în mod clar din pasajul respectiv (și nu din oricare alt pasaj), 2) se adresează *primului public* (vom ajunge mai târziu la cititorii moderni) și 3) trebuie să fie o singură propoziție scurtă și clară, și să surprindă logica pasajului. Scopul NU este să înghesui cât mai multe informații din pasaj în enunțul tău sau să rezumi pasajul, ci mai degrabă să te concentrezi cât mai clar posibil pe ideea centrală și pe scopul principal. Adesea, *ideea centrală* a unui pasaj nu este doar o simplă afirmație descriptivă. Mai degrabă, ar putea fi formulată sub forma unui *imperativ* deoarece ideea centrală a autorului este o chemare la acțiune. În orice caz, sperăm că vei include cea mai bună încercare de a formula *ideea centrală* ca o modalitate de a demonstra că înțelegi și poți articula punctul central al pasajului și obiectivul sau aserțiunea autorului în argumentarea acesteia.

### 4. Care este legătura dintre acest pasaj și Evanghelia Domnului Isus Cristos? Care parte a Evangheliei este avută în vedere?

Presupoziția de la temelia acestor două întrebări este ideea că fiecare parte a Bibliei și fiecare pasaj din Scriptură au legătură într-un fel sau altul cu Evanghelia lui Isus Cristos (cf. Luca 24:13-49). Prima întrebare vizează felul în care pasajul tău – sau chiar ce părți ale pasajului tău – sunt legate de Evangheliile. Textul tău ar putea anticipa Evangheliile. Ar putea fi o privire înapoi și o reflecție asupra Evangheliei. Ceea ce este important aici este ca legătura să fie legitimă și dictată de text. Vrem să evităm subiectivismului alegoriei sau supra-spiritualizarea pasajelor noastre. Pentru aceasta, ar fi bine să iei în considerare mai câteva strategii:

- *Referirea explicită:* Aceasta este strategia cel mai ușor de observat, deoarece, uneori, Evanghelia lui Isus Cristos este chiar în pasaj, fiind afirmată direct. Acest lucru se întâmplă ocazional în evangheliile, dar mai frecvent în epistole. Doar asigură-te că tratezi Evangheliile așa cum a făcut-o autorul.
- *Împlinirea profetică:* Uneori, cea mai bună legătură este făcută explicit, dar făcând conexiunea cu o profeție sau cu împlinirea ei găsită în altă parte în Biblie. În scrierile profetice, de exemplu, sunt enunțate profeții mesianice care au atât o împlinire istorică apropiată, cât și una finală în Isus. Adesea, evangheliile, Faptele Apostolilor și epistolele oferă o privire retrospectivă asupra unor astfel de profeții. Atunci când găsești în pasajul tău o asemenea conexiune, cumpanește ca să vezi dacă acesta este un mod de a face legătura cu Evangheliile.
- *Traectoria istorică:* Aceasta este una dintre strategiile cel mai greu de folosit deoarece necesită o înțelegere destul de bună a istoriei răscumpărării. Fiecare dintre pasajele noastre descrie ceva ce are o valoare istorică răscumpărătoare pe o linie temporală a întregii istorii, de la creație la noua creație. În centrul acestei cronologii se află moartea și învierea lui Isus. Ca atare, pasajul tău ar putea include un fel de anticipare istorică, un indicator din istorie apropiat de moartea și învierea lui Isus (indicând înainte sau înapoi). Ai putea gândi în ere sau epoci ale istoriei mântuirii și să te întrebi ce rol joacă pasajul tău pe traectoria istoriei care țintește crucea și învierea.
- *Tipologia:* O analogie este un set larg de comparații (atât de similaritate, cât și de contrast) între două concepte. *Tipologia* este un fel de analogie folosit în literatura biblică. Prin ea se pot compara oameni, obiecte, instituții sau alte lucruri. De reținut că există o progresie în comparația făcută, comparație în care importanța persoanei, obiectului sau evenimentului final sporește într-un anumit fel. Cu alte cuvinte, *un element tipologic* este un tipar sau o umbră care, într-un fel, indică spre o expresie finală a acestuia. Și, în scopul conectării la Evangheliile, elementul tipologic este o umbră proiectată de o anumită fațetă a Evangheliei. Moise a fost un profet important care l-a anticipat pe Cristos, Profetul suprem. David a fost un rege bun care l-a anunțat pe Domnul Isus, Regele suprem. Este demn de remarcat că, în analogii și tipologii, întotdeauna sunt prezente similarități și discrepanțe.
- *Teme biblice teologice:* Temele sunt idei mai ample care, la rândul lor, se dezvoltă progresiv de-a lungul Bibliei. În acest fel, ele pot fi considerate ca urmând strategia *traectoriei istorice*, precum și îmbinând seturi mari de conexiuni *tipologice* multiple. Printre temele majore se numără împărțirea, exodul și exilul, preotul și Templul, precum și *legătura*. Există și

altele. Cercetează să vezi dacă vreuna dintre aceste teme este prezentă în pasajul tău și, drept urmare, gândește-te la modul în care această temă te pune din nou în legătură cu Evanghelia lui Isus Cristos.

- **Învățătura bazată pe Evanghelie:** Uneori, pasajul tău gravitează în jurul unei acțiuni etice. Poate fi greu de identificat Evanghelia harului în pasaje care se pretează la un mesaj care reclamă ascultare. Într-o astfel de situație este important să înțelegi ordinea corectă a ideilor. Atunci când suntem mântuiți, ni se face parte de dreptatea lui Cristos (justificarea), o dreptate care depinde de credință (Fil. 3:8-9; cf. 2 Cor. 5:21). Faptele neprihănirii nu ne mântuiesc, dar ele sunt modul în care ni se poruncește să trăim în credință pentru binele nostru (sfîțire), după ce am fost mântuiți. Atunci când întâlnim învățături sau cerințe etice pe care Dumnezeu le face poporului Său, trebuie să înțelegem aceste cerințe în lumina Evangheliei. Așadar, ai putea căuta în context idei teologice fundamentale care să ofere fundamentul Evangheliei pentru etică. Ai putea să te gândești că etica ridică o întrebare sau prezintă o problemă la care Evanghelia răspunde sau pe care o rezolvă.

În general, cel mai bun mod de a demonstra legitimitatea unei conexiuni cu Evanghelia, în special în Vechiul Testament, este să te asiguri că ai un pasaj (complementar cu al tău) care conduce la această conexiune. Altfel spus, asigură-te că prezinți legături ale Evangheliei din Biblie, nu doar concepte teologice abstracte legate vag între ele.

Pe lângă evidențierea legăturilor, trebuie să meditezi și asupra părții din Evanghelie care este vizată. Cu alte cuvinte, de care aspect al Evangheliei se leagă pasajul tău? Sau ce unghi al Evangheliei abordează textul tău? După cum te-ai putea aștepta, *Evanghelia* este atât un concept incredibil de simplu, cât și unul complex și multifacțat. Desigur că miezul Evangheliei este **moartea și învierea Domnului Isus** ca ispășire substitutivă pentru păcatul uman, prin care se oferă viața veșnică în relația cu Dumnezeu. Dar există și alte unghiuri ale Evangheliei care ar putea fi relevante pentru pasajul tău, inclusiv **înruparea, înălțarea, a doua venire, precum și viața, minunile și învățăturile lui Cristos**. Există, de asemenea, implicații ale Evangheliei, precum **pocăința, credința și ascultarea**. Și mai există și rezultate ale Evangheliei, cum ar fi **iertarea păcatelor și viața veșnică**. Oricare dintre acestea ar putea fi să constituie cea mai solidă și legitimă legătură textuală a pasajului tău cu conceptul de Evanghelie.

#### **5. Care este ideea centrală pe care tu o vei argumenta înaintea ascultătorilor tăi (într-o singură propoziție scurtă)?**

*Ideea centrală* a predicii este afirmația fundamentală pe care tu, vorbitorul de azi, vrei să-i convingi pe ascultătorii tăi să o primească.<sup>1</sup> În cadrul predicării expozitive și învățăturii, în mod cert va fi strâns legată de *ideea centrală* a autorului gândită pentru destinatarii săi și va lua în considerare legătura cu Evanghelia. Ai putea să te gândești la ea ca fiind cea mai elementară idee pe care vrei să-i convingi pe ascultătorii tăi să o primească. Aceasta trebuie să fie bine gândită și, probabil, formulată pe baza unor raționamente (depinzând de premisele și argumentele pe care este construit textul).

#### **6. Ce aplicații vei face? Gândește-te la cei mântuiți și la cei nemântuiți.**

*Aplicațiile* (și implicațiile) vor fi, de asemenea, probabil legate de *ideea centrală* a predicii tale. Ai putea avea mai multe aplicații sau doar una. Ai putea să le enunți pe parcursul predicii tale sau doar la sfârșit. Dar folosește-ți munca de până la acest punct din fișa de lucru pentru a extrage din text aplicațiile primare (și secundare) ale textului și stabilește-ți felul în care le vei argumenta. În plus, aceste aplicații ar trebui adaptate la categorii specifice de ascultători: cei mântuiți și cei nemântuiți, ținând astfel cont de raportarea pasajului tău la Evanghelie, și nu doar de semnificația acestuia pentru primii destinatari.

#### **7. Care este titlul predicii tale și schița predicii tale?<sup>2</sup>**

Titlul unei predicii este o frază scurtă și simplă prin care se încearcă surprinderea ideii centrale a predicii. Este o modalitate de a focaliza gândirea ascultătorilor asupra a ceea ce trebuie să rețină în urma ascultării predicii. Astfel, el ar trebui să fie mai succint și mai precis decât o simplă afirmare a *ideii tale centrale*. De asemenea, ar trebui să fie pătrunzător sau antrenant. Trebuie să capteze atenția *ascultătorilor* și să le stârnească interesul. Ca atare, probabil ar trebui formulat într-un limbaj actual și accesibil. La urma urmei, este cea dintâi modalitate retorică de a încerca să îți convingi ascultătorii.

Schița unei predici este numită uneori schiță homiletică. Este pur și simplu un mod de organizare a predicii sau a mesajului tău. Ea ar trebui să derive din munca pe care ai făcut-o asupra pasajului și cel mai probabil va avea legătură cu structura acestuia. După cum *ideea centrală a predicii tale* este legată de *ideea centrală a autorului*, tot astfel modul în care îți organizezi materialul pentru a-ți formula ideea centrală (schița ta) ar trebui să aibă legătură cu modul în care autorul și-a argumentat ideea sa (structura sa). Dar, ca și în cazul ideii centrale a predicii tale, trebuie să ții cont atât de ascultătorii tăi, cât și de legătura cu Evanghelia.

În timp ce *structurarea* pasajului este o muncă de culise, întocmirea *schiței homiletice* este determinată și pregătită pentru a-ți ajuta ascultătorii să urmărească prezentarea pasajului pentru ascultătorii din biserica ta. Chiar dacă unii ar putea include informații detaliate într-o schiță homiletică, schița ta homiletică pentru prezentarea de la Seminarul de predicare expozitivă trebuie să cuprindă strict schița – titlurile pe care le-ai putea pune diviziunilor predicii tale.

Poate că te întrebi: „Chiar trebuie să scriu o schiță homiletică?” Da, se așteaptă de la tine să scrii una. Cei care slujesc îndeplinesc o mulțime de roluri didactice. Unii se găsesc în contexte de predicare sau de învățare în care le-ar fi utilă o schiță homiletică. Alți învățători conduc lucrări ale bisericii locale, redactează programe de studiu, instruiesc lideri laici, etc. Indiferent de modul în care te îndeletnicești cu slujirea din Cuvânt, este incredibil de important să gândești homiletic!

<sup>1</sup> O precizare: Pe parcursul acestui document folosim termenul *predică* pentru a ne referi la mesajul sau sesiunea de învățare de care se ocupă un predicator sau un învățător. Suntem conștienți că, în unele contexte, femeile se simt incomod să utilizeze această terminologie pentru a se referi la ce se întâmplă când femeile le învață pe alte femei. Te rog să ții cont că am redactat acest document avându-i în vedere pe păstori bărbați, iar modul în care noi întrebăm termenul de mai sus nu vrea să indice un anumit lucru despre sexe. Declarația noastră doctrinară este clară în privința a ceea ce noi credem despre chestiuni de sexe și lucrare.

<sup>2</sup> În versiunea pentru femei a fișei de lucru, întrebarea sună astfel: „Care este titlul discursului tău și schița discursului tău?”

**Alte întrebări puse frecvent****Care este diferența dintre ideea centrală a autorului și ideea mea centrală (și aplicațiile)?**

Dacă *ideea centrală a autorului* (întrebarea 3) se adresează publicului inițial al autorului, atunci *ideea ta centrală și aplicațiile tale* (întrebarea 5) sunt modul nostru de a vorbi despre scopul pasajului pentru ascultătorii noștri de astăzi. Un alt mod de a înțelege diferența este că *ideea centrală a autorului* înseamnă aplicarea pasajului la ei/atunci, iar *ideea ta centrală* înseamnă aplicarea pasajului la noi/acum.

**Cum ar trebui să arate fișa mea de lucru și de ce trebuie să aduc mai multe exemplare?**

Fișa ta de lucru trebuie să includă răspunsurile tale la întrebările indicate. Pentru discuțiile din grupurile mici va fi cel mai util dacă vei aduce cu tine o fișă de o singură pagină (față-verso, de preferat scris la computer). Arta de-a fi clar și concis este neprețuită pentru predicatori și învățători! Furnizarea de copii pentru grupul tău mic va face interacțiunea mai fructuoasă întrucât ceilalți participanți îți vor putea evalua munca.

**Cum ar trebui să fie prezentarea mea în fața grupului meu mic?**

Prezentarea ta de cinci minute va consta în simpla expunere a conținutului de pe fișa ta de lucru, inclusiv schița predicii tale. Discuția care va urma se va baza pe această muncă în speranța că te vei alege cu unu-două lucruri asupra cărora să mai lucrezi. Nu putem să intrăm și în a-ți evalua selectarea ilustrațiilor, tonul sau viteza cu care vorbești în public, etc. Dar, ne vom focaliza asupra abilităților necesare pentru a studia un pasaj cu scopul de a-l înțelege corect și a-l transmite eficient.

**Sunt la prima participare. Cum ar trebui să mă pregătesc dacă nu am fost instruit în prealabil?**

Ne bucurăm că participi la Seminarul de predicare expozitivă! Acest document și resursele de pe site-ul nostru sunt menite să te ajute să te pregătești. Ne-ar plăcea să avem cu toții ocazia să ascultăm instrucțiunile *înainte* de a ne face pregătirea de acasă, dar aceasta ar însemna să participăm la un astfel de seminar de trei zile fără să ne pregătim. Am constatat că nu putem crește cu adevărat în modul nostru de a-i învăța pe alții decât dacă ne aducem propria muncă și o lăsăm ca alții să o evalueze. Așadar, indiferent că participi pentru prima dată sau nu, toți îți vor spune că rămâne ceva de învățat de la fiecare seminar.

**De ce nu puneți la dispoziție modelul unei fișe de lucru completată?**

Am constatat că se întâmplă două lucruri atunci când oferim modele de a răspunde la cerințe. În primul rând, se limitează domeniul de aplicare a răspunsurilor pe care le dau participanții. Cu alte cuvinte, fără să vrea, participanții se mărginesc prea mult stând în limitele (tipurilor de) răspunsuri pe care le oferim în modelul unei fișe de lucru. Am prefera ca, în cadrul discuțiilor din grupul mic, să lucrăm la cultivarea discernământului necesar pentru a face o astfel de muncă, nu să limităm munca de la început. În al doilea rând, uneori, participanții privesc răspunsurile pe care le dăm pe modelul unei fișe de lucru ca fiind ceea ce noi considerăm „răspunsurile corecte.” Sperăm că și noi continuăm să progresăm și că vom face o muncă și mai bună pe fișele noastre de lucru de fiecare dată când abordăm un pasaj. Cu siguranță nu dorim ca cineva să creadă că am ajuns desăvârșiți în prezentarea unui anumit pasaj. Și noi suntem încă în creștere!

**Ce se întâmplă dacă greșesc?**

Aceasta este ultima întrebare inclusă aici, dar adesea este prima la care se gândesc toți. Este în regulă să fii emoționat. Cu toții ne facem griji cu privire la a mânuși bine Cuvântul lui Dumnezeu. În calitate de creștini, recunoaștem că procesul de învățare este continuu. Întotdeauna putem fi scoși din zona de confort în modalități noi. O parte din speranța care însoțește sesiunile de instruire interactivă și aceste discuții în grupuri mici este că și instructorii și conducătorii grupurilor mici învață, la rândul lor, lucruri noi. Conducătorii grupurilor mici cultivă un mediu colegial în care fiecare va fi încurajat și ajutat să crească. Cei mai mulți dintre noi nu suntem obișnuiți cu a ne fi evaluată munca de alții, dar cu toții vom descoperi că este ceva neprețuit în a ne ajuta să creștem ca predicatori și învățători. Așadar, bucură-te de acest seminar!